

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy



# Η Αννούλα του Sydney

**Κ**αθώς ο Άλκς, όρθιος, ακουμπούσε το χέρι του στον ώμο της Ισμήνης, σε μια προσπάθεια να την βοηθήσει να συνέλθει από το κλονισμό και το νευρικό κλάμα στο οποίο ξέσπασε-όταν άκουσε τον Στέλιο Ραγή να τους παρέχει τόσο μεγάλη υποστήριξη και βοήθεια- παρατήρησε κάτι στο λαιμό της, που τόσα χρόνια δεν έτυχε να προσέξει.

Καθώς η Ισμήνη είχε τα μαλλιά της δεμένα ψηλά σε κότσο και άφανε ακάλυπτο τον λαιμό της, ακουμπώντας το χέρι του στον ώμο της και σκύβοντας για να της μιλήσει είδε ότι είχε μια μεγάλη ελιά στην δεξιά πλευρά, λίγο κάτω από τα μαλλιά.

Δεν θα του έκανε καμμία ακριβώς εντύπωση αν αυτή η ελιά του δεν του έφερνε στην σκέψη μια παρόμοια εικόνα που είχε παρατηρήσει σε ένα άλλο άτομο στο πλοίο που τους έφερε στην Αυστραλία.

Ξαναθυμήθηκε την όμορφη εκείνη νέα κοπέλα με τα μακριά μαύρα μαλλιά που ακουμπούσε σοβαρά και αμίλητη στην κουπαστή του πλοίου και ατένιζε το πέλαγος.

Του άρεσε πολύ. Αλλά δεν τόλμησε ποτέ να την πλησιάσει, στις τόσες φορές που την έβλεπε να ανεβαίνει στο κατάστρωμα και να στέκεται αγναντεύοντας την θάλασσα.

Θυμήθηκε τώρα πως μια μέρα, σε μια στιγμή είχε περάσει από πολύ κοντά του, σταμάτησε για μερικά δευτερόλεπτα και τον κοίταξε. Όμως μόλις είδε ότι την κοίταζε και εκείνος, απότομα γύρισε το κεφάλι της και συνέχισε να απομακρύνεται με εκείνο το περήφανο βάδισμα.

Ήταν τότε η στιγμή, που φύσηξε ένα δυνατό αεράκι και της σήκωσε ψηλά τα μακριά μαύρα μαλλιά της και φάνηκε στον λαιμό της μια ελιά.

Παράξενο. Η ματιά του έμεινε προς στιγμή καρφωμένη στον άσπρο της λαιμό της και σε εκείνη την ελιά.

Βλέποντας τώρα την Ισμήνη να έχει μια παρόμοια ελιά, θυμήθηκε την σκηνή με την άγνωστη κοπέλα του πλοίου.

Η Ισμήνη άρχισε να συνέρχεται. Ο Άλκς κρατούσε όμως το βλέμμα του καρφωμένο στην ελιά που είχε στον λαιμό της.

Δεν μπορούσε να κάνει σύγκριση.

Όμως εκείνη η ελιά του έφερε στο νου την σκηνή με την κοπέλα του πλοίου.

Ήταν τόσο όμορφη, αλλά φοβερά απόκοσμη. Θυμάται ακόμη την σκηνή με την Ισμήνη που την πλησίασε και άρχισε να της μιλά, χωρίς η άγνωστη κοπέλα να ανταποκριθεί.

Καθώς και την ταραχή της Ισμήνης, όταν η κοπέλα έφυγε από κοντά της, να του αναφέρει πως το ένστιχτο της λέει πως ίσως να είναι η κόρη της που την απήγαγαν όταν ήταν βρέφος.

Σκηνές ξεχασμένες που πίστευε πως θα είχαν χαθεί από την μνήμη του. Παράξενο γιατί τις ξαναθυμήθηκε. Μάλλον επειδή τον εντυπωσίασε εκείνη η μυστηριώδης άγνωστη κοπέλα του πλοίου και έφερε στην σκέψη του το περιστατικό με την ελιά, σκέφθηκε.

Όμως η μοίρα, μας παίζει το δικό της παιχνίδι.

.....  
Όμως για λίγο να αφήσουμε την Ισμήνη και τον Άλκ να ζήσουν στον νέο αλλά και όμορφο κόσμο που ανοίχτηκε μπροστά τους, στο αρχοντικό του Στέλιου Ραγή και να πάμε πίσω.

Να θυμηθούμε τα άτομα εκείνα που κινήθηκαν στην αρχή της ιστορίας μας. Πρόκειται τον Γερμανό προξενικό υπάλληλο στην Αθήνα του 1930, Μαξιμίλιαν Κρουζ, όταν αυτός και η γυναίκα του, απήγαγαν το κο-

ρισάκι της Ισμήνης με την βοήθεια της τότε νεαρής γραμματέας της Γερμανικής πρεσβείας Ενρίκα Μπόργε, με την οποία διατηρούσε εκείνος κρυφό ερωτικό δεσμό.

Στα χρόνια που θα ακολουθήσουν και με την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία, ο Μαξιμίλιαν Κρουζ, θα εξελιχθεί σε σημαντικό στέλεχος των ναζί στην υπηρεσία της Γκεστάπο.

Δίπλα του, ως ιδιαίτερα, αλλά βασικά ως βασανίστρια κρατουμένων, θα είναι η ερωμένη του Ενρίκα Μπόργε, η οποία παρόλο που είναι κατά είκοσι χρόνια μικρότερή του, είναι ερωτευμένη μαζί του και του είναι απόλυτα πιστή.

Τον θαυμάζει για την προσωπικότητα του και τον δυναμισμό του, ενώ αυτός την αμείβει με πλούσια δώρα, διαμέρισμα, υπηρετικό προσωπικό, ακριβά ρούχα και αρώματα και την έχει μόνιμη συνοδό του, με την κάλυψη φυσικά της ιδιαιτέρας, σε όλες δεξιώσεις που τον καλούν.

Ο Μαξιμίλιαν Κρουζ θα κρατήσει μακριά την Ενρίκα Μπόργε από την κόρη του την Άννα που δεν είναι άλλη από το κοριτσάκι της Ισμήνης που απήγαγε στην Αθήνα.

Η Άννα, θα μεγαλώσει σε ένα περιβάλλον πλούσιο και λαμπερό, αλλά ουδέποτε θα μάθει την σκληρή πραγματικότητα. Ήξερε για τον πόλεμο αλλά την έκαναν να πιστεύει ότι γίνεται για το καλό της Γερμανίας και του γερμανικού έθνους.

Δεν θα μάθει ποτέ ότι ο άνθρωπος, τον οποίον πίστευε ότι ήταν πατέρας της, και τον οποίο θαύμαζε για την προσωπικότητά του και το κύρος του, και για τον σεβασμό που είχαν οι άλλοι για αυτόν, ήταν ένας συγγενός εγκληματίας που βασάνιζε και εκτελούσε τα θύματά του στην Γκεστάπο, με την βοήθεια της ερωμένης του.

Θα έρθει το τέλος του πολέμου. Ο κόκκινος στρατός, οι μπολσεβίκοι, ο τρόμος τώρα των ναζί, βρίσκονται έξω από το Βερολίνο.

Ο Μαξιμίλιαν Κρουζ δεν έχει άλλη επιλογή. Αν παραμείνει στο Βερολίνο θα συλληφθεί από τους μπολσεβίκους. Θα εγκαταλείψει κρυφά την πόλη μαζί με την κόρη του Άννα και θα προχωρήσει στα δυτικά όπου βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση τα βρετανικά στρατεύματα και θα παραδοθεί. Κομίζει μαζί του σημαντικά έγγραφα τα οποία θα παραδώσει στους βρετανούς σαν αντάλλαγμα και να ζητήσει προστασία.

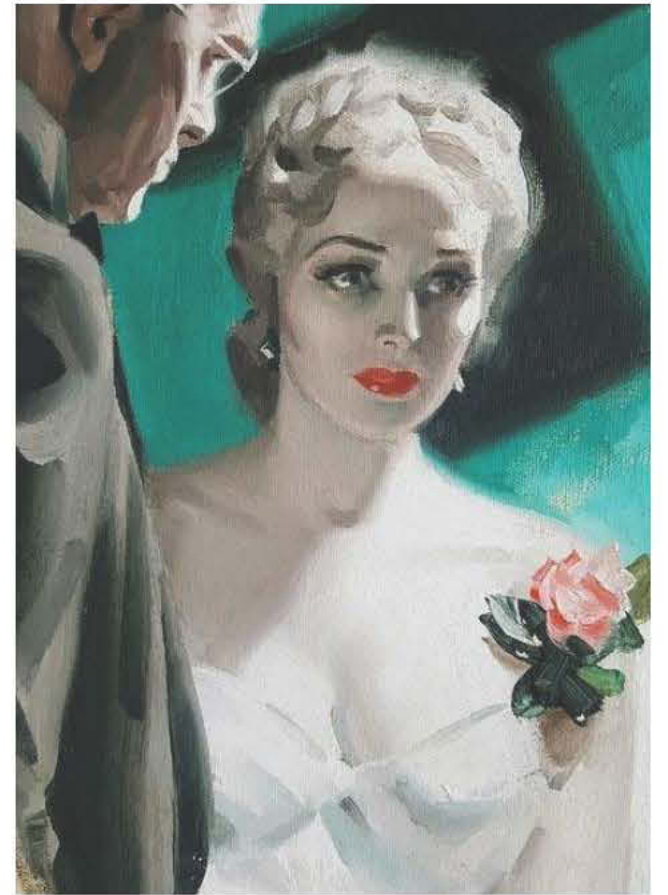
Είναι μια μεγάλη πορεία αλλά θα πρέπει να την διανύσει. Δραπετεύει μαζί με την κόρη του Άννα. Υπόσχεται στην ερωμένη του Ενρίκα Μπόργε να την πάρει μαζί του, λέγοντας της να τον περιμένει στα γραφεία της Γκεστάπο. Όμως δεν θα περάσει να την πάρει. Φοβάται μήπως αποκαλυφθεί το παρελθόν της και δυσκολέψει την θέση του. Είναι δειλός και αυτή την προδοσία θα την πληρώσει.

Η Ενρίκα Μπόργε, όταν κατάλαβε την προδοσία δεν προσπάθησε έστω και την τελευταία στιγμή να δραπετεύσει και να κρυφτεί. Μένει εκεί μόνη. Ξέρει τι την περιμένει.

Όταν τα σοβιετικά στρατεύματα μπαίνουν στο Βερολίνο και στο κτήριο της Γκεστάπο εισορμούν οι στρατιώτες του κόκκινου στρατού, η Ενρίκα Μπόργε ατάραχη περιμένει το τέλος της.

Μένει να τους κοιτάξει, έχοντας ακουμπισμένα στο γραφείο σημαντικά έγγραφα που θα έπαιρνε μαζί της αν θα ερχόταν να την πάρει ο Μαξιμίλιαν Κρουζ.

Αυτά τα δακτυλογραφημένα χαρτιά παρατήρησε ο Σοβιετικός αξιωματικός και διάταξε τους στρατιώτες του να παραμείνουν σε στάση προσοχής.



Προχώρησε με αργά βήματα προς το μέρος της. Η Ενρίκα Μπόργε τον κοιτούσε ατάραχη με τα γαλανά της μάτια, καθώς την πλησίαζε. Δεν έδειχνε κανένα φόβο καμμία ταραχή. Δεν έκανε την οποιαδήποτε κίνηση.

Ο σοβιετικός αξιωματικός αντιλήφθηκε αμέσως ότι η ξανθιά Γερμανίδα που καθόταν στο γραφείο της, ντυμένη με ένα σεμνό φόρεμα δεν ήταν τυχαίο άτομο. Αμέσως διάταξε έναν από τους στρατιώτες του να του φέρει διερμηνέα.

Ήταν φανερό ότι η Ενρίκα Μπόργε περίμενε το τέλος της, ότι σε κάποια στιγμή ο Σοβιετικός αξιωματικός θα έβγαζε το όπλο του και θα την εκτελούσε επί τόπου. Τως και να σκέφθηκε, πως θα έχανε την ζωή της τουλάχιστον από ένα ωραίο άνδρα.

Όμως όταν σε λίγο κατέφθασε ένας στρατιώτης που γνώριζε την Γερμανική γλώσσα τα πάντα ανατράπηκαν.

Ο σοβιετικός αξιωματικός δεν είχε εκτιμήσει λάθος. Η ξανθιά Γερμανίδα, χωρίς καμία πίεση και σχεδόν με δική της πρωτοβουλία του αποκάλυψε πολλά μυστικά και του παρέδωσε σημαντικά έγγραφα, που εκτιμήθηκαν αργότερα από τους ανωτέρους του ως πολύτιμα.

Η Ενρίκα Μπόργε δεν θα διστάσει θα του αποκαλύψει την αλήθεια. Ότι προδόθηκε από τον ανώτερο της. Δεν την πήρε μαζί του, όταν δραπέτευε. Την άφησε στα χέρια του εχθρού και ζητά τώρα εκδίκηση.

Ο σοβιετικός αξιωματικός που ανήκε και στην ομάδα κατασκοπείας σε μήνυμα του προς τους ανωτέρους του, ζήτησε όπως η Γερμανίδα αιχμάλωτος χαρακτηριστεί ως προστατευόμενο άτομο.

Σε λίγες μέρες η Ενρίκα Μπόργε, συνοδευόμενη από δύο σοβιετικούς στρατιωτικούς αναχωρούσε οδικώς έξω από το Βερολίνο.

Όμως για όλη αυτή τη μετατροπή και για τα δραματικά γεγονότα που εξελίχθηκαν, μετά την ομολογία της Ενρίκα Μπόργε, ενημερώθηκαν αμέσως οι Βρετανικές Μυστικές υπηρεσίες, αφού ο σοβιετικός διερμηνέας που παραβρέθηκε στην Γκεστάπο, ήταν πράκτορας των βρετανών.

Ο Μαξιμίλιαν θα μάθει αργότερα, ότι η Ενρίκα Μπόργε ζει και ότι είναι πράκτορας των σοβιετικών και πρώτος της στόχος είναι ο ίδιος και η κόρη του.

Μια πληροφορία που τον κάνει να ζει ένα τρομερό εφιάλτη.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)